

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησίαν διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησίαν δραχ. 14.
Εξαμηνία » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σίαν φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Αἰ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβα-
τεῖ τις αὐτοὺς ἢ γενοῦμαι ἐπὶ χειρὶ, σπουδῇ πάσῃ πωλεῖν καὶ πάντα τρόπον ἐναρτιοῖσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχ-
των 10 στίχ. δρ. 4
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τι-
στίχον. Λεπ. 20
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εἰ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μὴ
δαμῶς καθαπτόμεναί τινα
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40

Ὁ λήσταρχος Δεδούσης.

Ὅταν πρό τινας χρόνου ἤκούσθη ὅτι ἡ γαλλίς ποιήτρια τῆς Ἀκροπόλεως Λουίζα Κολλὲ συμπαθῶς διατεθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ληστοῦ Τασούλη, ὁπαδοῦ τῆς συμμορίας Τάκου, τῆς σφαγιασάσης τοὺς δυστυχεῖς ξένους, διημέρευε πολλάκις μετὰ τοῦ καταδίκου ληστοῦ παρηγοροῦσα αὐτὸν καὶ θεωμένη τὴν γλυκεῖαν ἐκείνου φυσιογνωμίαν, τὴν τόσον ἀντίθετον πρὸς τὴν ψυχὴν του, ποικίλας σχολιάσεις ἐξήνεγκεν ὁ φιλοπερίεργος κόσμος. Ἐν δὲ τῶν ἐξενεχθέντων συμπερασμάτων ἦν βεβαίως ὅτι πολλάκις ἀπατᾷ ἡ ὄψις καὶ ἡ φυσιογνωμία διατίθῃσιν ἄλλως τὸν παρατηρητὴν, πλανώμενον ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐκφράσεως ἀντετιθεμένης ζωηρῶς πρὸς τὸν ἐσώτερον ἄνθρωπον.

Τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς γαλλίδος ποιητρίας ἐνθυμήθημεν τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἐκδικαζομένης τῆς κατὰ τοῦ ληστάρχου Δεδούση ποιητικῆς δίκης. Ἡ δυσμέτρητος πληθὺς τῶν συρρευσάντων ἀκροατῶν, τὸ ἐνδιαφέρον μεθ' οὗ οὗτοι παρηκολούθησαν ἀγρυπνοῦντες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης, τῶν ὀρκωτῶν δικαστῶν ἐξεδήλουν συμπάθειάν τινα ἐκτάκτως ἀναφανείσαν κατὰ τὴν δίκην ταύτην. Ἀλλὰ τὰ ἐλατήρια τῆς εὐμενοῦς ταύτης διαθέσεως τοῦ κοινῷ πόρρω ἀπέχον τῶν τῆς γαλλίδος ποιητρίας, ἥτις συνεπάθησε πρὸς τὸν Τασούλην μόνον διὰ τὴν γλυκεῖαν ἐκείνου ἐκφρασίαν ἥτις τοσοῦτον διέφερε τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ καὶ κακούργων διαθέσεων. Αἱ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς δίκης διαθυληθεῖσαι περιπέτειαι τοῦ νεαροῦ καὶ εὐειδοῦς λη-

στοῦ Δεδούση, ἡ εἰς Κρήτην μετάβασίς του κατὰ τὸν τελευταῖον αὐτῆς ἀτυχῆ ἀγῶνα, τὸ ἀρρενωπὸν καὶ ἥμισυ ληστρικὸν τῆς δλης φυσιογνωμονίας του, πρὸς δὲ καὶ ἡ μετάθεσις τοῦ τόπου τῆς συνεδριάσεως τοῦ κακούργου ἐκτάκτως διὰ τὴν δίκην ταύτην, προὐκάλεσαν τοιαύτην συρροὴν ἀκροατῶν ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ λίαν εὐρύχωρος αἴθουσα τοῦ δημ. σχολείου δὲν ἐφάνη ἐπαρκούσα καὶ ἱκανοποιούσα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινού.

Διὰ τε δὲ τὸν περὶ τῆς δίκης ταύτης γενόμενον λόγον καὶ τὰς ἐκτυλιχθείσας κατὰ τὴν δίοδον τῆς διαδικασίας λεπτομερείας δὲν κρίνομεν ὅπως ἀτερπῆ καὶ ἀπο σκοποῦ μικρὰν αὐτῆς ἐν τῇ «Πανόπῃ» περιληπτικὴν ἀφήγησιν.

Ἡ δίκη διεξήχθη ἐν τῷ Δημ. Σχολείῳ τὴν παρελθούσαν πέμπτην, ἐπερατώθη δὲ τὴν 7ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς ἐπομένης. Ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας εἶχον καταληφθῇ πάντα τὰ θρανεία καὶ οἱ διάδρομοι τοῦ σχολείου ὑπὸ τῶν φιλοπερίεργων ἀκροατῶν. περὶ ὥραν 9ην μεγάλη συνοδία χωροφυλάκων συνωστισέν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως τὸν κατηγορούμενον Δεδούσην καὶ πέντε συγκατηγορουμένους ποιμένας ἐπὶ συνεργείᾳ.

Τοῦ νεαροῦ ληστάρχου τὸ πρόσωπον ἦν ὡχρὸν, πιθανῶς ἐκ τῶν ἀσθενειῶν ἃς ὑπέστη σιδηροδέσμιος. Ἐχει ἡλικίαν 28 περίπου ἐτῶν ὀφθαλμοὺς μελανοὺς, οὐχὶ ἐξηग्रιωμένους, ἔλλα πάντως προδίδοντας ἀνησυχίαν τινα καὶ σφοδρὰν ἐν τῷ στηθεὶ πάλιν ποικίλων αἰσθημάτων. Ἡ πυκνὴ καὶ μέλαινα γενειὰς αὐτοῦ, τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα, ἡ ἐπι-

μελῶς καὶ ἄμα ἀφελῶς διακεκοσμημένη αὐτοῦ κόμη, ἡ κατάλευκος αὐτοῦ φουστανέλλα, τὸ ὅλον τέλος τοῦ ληστοῦ ἀντιτιθέμενον μάλιστα ζωηρῶς πρὸς τὰς λίαν κοινὰς μορφὰς τῶν μετ' αὐτοῦ συγκατηγορουμένων πέντε ποιμένων, διέκρινεν αὐτὸν ἐκ τῶν λοιπῶν. Καταρτισθέντος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἤρξατο ἡ συζήτησις διὰ τῆς ἀπαγγελίας τῆς κατ' αὐτοῦ μακροσκελοῦς κατηγορίας ἐξ ἧς ἐμάνθανε τὸ ἀκροατήριον ὅτι ὁ τοσοῦτον νεαρὸς ληστὴς διεπράξατο σειράν ὅλην κακούργημάτων, ληστείας, φόνους, αἰχμαλωσίας κλπ. Μετὰ ταῦτα ἐπληρώθη ἡ πρὸ τῶν ὑποδίκων θέσις μαρτύρων, ὧν ἡ λερὴ φουστανέλλα, σπανιωτάτη ἐν Σύρῳ, ποικίλας παρήγαγε σχολιάσεις. Οἱ μάρτυρες οὗτοι, ἐξαιρουμένων τριῶν ἢ τεσσάρων ἦσαν θύματα τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, εἰς ἃς ἔλαβεν μέρος ὁ Δεδούσης, εἴτε ὡς ληστὴς εἴτε ὡς λήσταρχος. Οἱ τέσσαρες πρῶτοι εἶχον αἰχμαλωτισθῇ κατὰ τὸ 1866 ἐν τῇ θέσει Ἀφεντικὰ Λεϊβάδια ὑπὸ συμμορίας ἧς μέλη καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρξαν οἱ Πατσάβουραϊοι, οἱ Ἀρβανιτάκai καὶ ὁ τότε δεκαοκταετής καὶ μόλις καταλιπὼν τὰ θρανεία τοῦ Γυμνασίου Νικόλαος Δεδούσης.

Πρὸς τοῦτοις ἀφηγήθησαν τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν τέσσαρες ἕτεροι μάρτυρες, ὧν δύο πατέρες τῶν αἰχμαλωτισθέντων. Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ κατάθεσις γέροντός τινος 110 ἐτῶν (!) καταθέντος τὸν τρόπον μεθ' οὗ ὑπεδέχθησαν αὐτὸν οἱ λησταὶ ἐλθόντα νὰ ἰδῇ τὸν αἰχμάλωτον αὐτοῦ υἱὸν καὶ τὰ μέσα ἀμετεχειρίσθη πρὸς εὐρεσιν λύτρων, μεταβλήθεις ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς ἐπάτην. Οὐδεὶς ὁμῶς τῶν

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΟΥ.

[Συνέχεια καὶ τέλος ὅρα προηγούμενον φύλλον].

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται τὸ ἀναμφισβήτητον φυσιολογικὸν συμπέρασμα τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον προφορὰ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Β, Δ καὶ Θ δεῖται πολυπλοκωτέρας μύτης ἐνεργείας, ἅτε καὶ τῆς συστολῆς πολλῶν πλειόνων μυῶν χρῆζουσα, καὶ συμμετρήσεως καὶ ἀκριβείας ἐν ταῖς συστολαῖς ταύταις προσαπαιτούσα, πρὸς ἣν χρειώδεις ἐστὶν ἀνάπτυξις τῆς τῆς διανοίας καὶ λογικότης. Διὰ τοῦτο, οὕτω συντελεσθεῖσης τῆς τοῦ ἐγκεφάλου ἀναπτύξεως, ἀδυνατεῖ ὁ ἄνθρωπος προενεγκεῖν τοὺς φθόγγους τούτους διὰ τοῦτο καὶ οὐδέποτε ἐκ τοῦ στόματος τῶν βρεφῶν ἀκούομεν αὐτοὺς. Οὐ μόνον δὲ διὰ τὸ συμμετρημένον καὶ ἀκριβὲς ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα ἀγωγῇ τῶν πρὸς τὴν ἀποτέλουν τοῦ χαρακτηριστικοῦ αὐτῶν φθόγγου χρησικῶν ἀνατομικῶν στοιχείων ἀδυνατεῖ τὸ βρέφος, ἅτε μὴπω ἀνεπτυγμένον τὸν ἐγκέφαλον, νὰ προενέγκῃ καθ' ἑμᾶς τὰ περὶ ὧν νῦν ὁ λόγος γράμματα, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ἔλλειπει ἐπὶ ἐνός τῶν πρὸς τὴν προφορὰν αὐτῶν συνεργούντων ἀνατομικῶν μορίων· ἐστὶ δὲ τοῦτο οἱ ὀδόντες, ἅτε συνεργούντων πρὸς μὲν τὸν φθόγγον β' ἰδίως τοῦ κατωτέρου χείλους καὶ τῶν τῆς ἀνω σιαγόνης τομῶν (articulatio infralabio-supradentalis), πρὸς δὲ τὸν δ' τῆς γλώσσης καὶ πάλιν τῶν ἀνω τομῶν (articulatio supradentato lingualis). Τούναντίον δὲ διὰ τὸ φυσιολογικόν

κῶς ἀπλοῦν καὶ ὀλιγόπλοκον τῆς κατ' Ἑρασμον προφορᾶς τῶν γραμμάτων τούτων οὐ μόνον καὶ τὰ βρέφη αὐτὰ ἀρῶνται νὰ προφέρωσιν αὐτὰ ὁμοίως (τάτα, τατά, βουά, hrrr (αβρῶν), κατ' Ἀριστοφ., Νεφέλ. 13647, hzhz, hzhz, dazd, dede), ἀλλὰ καὶ τῶν λογικῶν ἀμοιρούντων ζώων τινὰ δύνανται νὰ ῥηγνύωσι φωνὴν ὁμοίω φθόγγον τῇ κατ' Ἑρασμον προφορᾷ τοῦ γράμματος β'.

Προσθετέον ἐστὶ, ὅτι καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φθόγγοι οἱ φυσιολογικῶς συγγενεῖς τῷ β, τοῦτέστιν οἱ δι' ἀμφοτέρων τῶν χεϊλέων, ἢ, ὡς ὀνομάζονται ἐν τῇ φυσιολογικῇ φθογγολογίᾳ (1), οἱ διχειλικοί ἢ ἀμφιχειλοπρόφερτοι (bilabiales), δηλονότι ὁ π, τὸ ἐν τῇ προέσει τοῦ β διὰ τῆς παρατεταμένης δονήσεως ἀμφοτέρων τῶν χεϊλέων παραγόμενον, βρύλλημα, ἢ γρυλλισμοειδὲς φωνή, ἡ ἐμπερὶς τῇ προφορᾷ τοῦ ἀγγλικῶν w (doolhllja) καὶ ὁ μυγμὸς ὁ παραγόμενος συμμεκυκλῶν τῶν χεϊλέων καὶ εἰσδιὰζομένου σὺν ῥύμῃ τοῦ πνεύματος εἰς τὸ τῆς ῥινὸς κοίλον, — ταῦτα, λέγομεν, τὰ φυσιολογικῶς ἀδελφὰ τοῦ φθόγγου β φωνήματα ἔχουσι γλωσσικῶς τε καὶ αἰσθητικῶς ὡς ἐξῆς. Ἡ διὰ τοῦ κραδασμοῦ τῶν χεϊλέων κατὰ τὴν τοῦ φθόγγου β προέσει παραγόμενη βρυλληματώδης ἡχή, ὁ φθόγγος π, καὶ ὁ γρυλληματικὸς φθόγγος w εἰς φυσιολογικῶς μὲν τοσοῦτον στοιχειώδεις, ὥστε τὴν μὲν βρυλληματώδη φωνὴν προίενται καὶ αὐτὰ τὰ βρέφη, αἰτοῦντα πτεῖν (2), ἐπὶ δὲ οἱ οἴπποι, αἱ ἡμίονοι καὶ οἱ ὄνοι ῥηγνύουσιν

(1) «Kadmus κτλ», σελ. 206—231.

(2) Καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐσήμαινον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ἡμέτερα νήπια, ὅτι ἤθελον νὰ πῶσιν· ὁ Ἀριστοφάνης εἰσάγει ἐν ταῖς «Νεφέλαις» (1381) τὸν στρεψιάδην λέγοντα

αὐτὴν, ἐκδιάζοντες σὺν ῥύμῃ τὸ πνεῦμα τῶν μυκτῆρων καὶ τοῦ χάσματος τῶν χεϊλέων, κραδαινομένων, ὡς ὅταν, π. χ., λυτῇ τι κνήθον αὐτῶν τὴν ῥίνα. Τὸν δὲ φθόγγον π πρωϊαί-τατα προφέρουσι τὰ νήπια, εἰς ὧν τοὺς πρώτους κλαυθμη-σμούς διακρίνεται καὶ τὸ γρυλληματώδες w, ὅπερ καθωραΐ-ζει καὶ τὸν γρυλλισμόν τῶν δελφακίων. Αἰσθητικῶς δὲ θεω-ρουμένων τῶν φωνῶν τούτων, δυνάμεθα, βεβαίως, εἰπεῖν, ὅτι εἰσὶν ἥμισυ ἐπαγωγοὶ καὶ παντάπασιν ἀνάξιοι τοῦ ἀνθρωπί-νου στόματος καὶ ὠτός. Διὸ καὶ χρῶνται μᾶ ἐξ αὐτῶν (τῇ βρυλληματῶδι hrrr) οἱ ὀρεωκόμοι, οἱ ὀνηλάται καὶ οἱ ἀμα-ξεῖ, ἀφιέντες αὐτὴν ὅταν θέλωσι νὰ ἐπίσχωσι τῆς πορείας τὰ ὑποζύγια αὐτῶν. Ἐνδικιώτατα δὲ εἴρηκε περὶ τῆς φωνῆς ταύτης ὁ de Bois Reymond, ὅτι «τὸ σύμφωνον τοῦτο ἡ-νθελεν εἶσθαι τοσοῦτον δύσχεριστον ἐν ταῖς λέξεσιν, ὥστε ἐν νοῦδεμιᾷ γλώσσῃ, ὅσον τραχύφθογγος καὶ ὑπετίθετο, ἢ δύ-ννατό τις εἰκάσαι, ὅτι ἐστὶν ἐν χρήσει ὁ φθόγγος οὗτος» (1). Προεϊκάζοντι ταῦτα τῷ εἰρημένῳ φυσιολόγῳ ἦν, βεβαίως, ἀ-δύνατον προῖδειν, ὅτι ἤθελον, οὐδὲν ἦτον, εὐρεθῇ ποτε ἀν-θρώπινα ὄντα, ἅπερ νὰ διαψεύσωσι τὴν εἰκασίαν αὐτοῦ το-σοῦτον δυσχερὲς ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ῥηγνύντα φωνάς. Καὶ ὅμως εὐρέθησαν· οἱ μέλανες, μικρόσωμοι καὶ εἰδεχέστατοι κάτοικοι μιᾶς νήσου ἐκ τῶν νέων Ἑβρουδῶν (Hebriden) χρῶνται γλώσσῃ, ἣν, ὑπερβαίνουσιν καὶ αὐτὰς τὰς τραχυ-φθογοτάτας κατὰ τὸ δύσηνον, χαρακτηρίζει ὁ εἰρημένος συγκραδασμὸς τῶν χεϊλέων. Παράδειγμα· εἰς τῶν ἡδυγλώσ-των ἐκείνων ἀγρίων ἔφερε τὸ χάριεν ὄνομα Mambrrrrrrum,

«αἰσθανόμενός σου, πάντα τραυλίζοντος, ὅτι νοοῖς· νεὶ μὲν βρῶν εἶποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πτεῖν ἐπέσχον».

(1) Ἐνθα ἀνωτέρω, σελ. 207, 208.

Η Ἱταλία διήλθε διὰ νέας κυβερνητικῆς κρίσεως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, θελήσας ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν καταλκτικὴν καὶ κανονικὴν αὐξήσει τῶν ἐνιαυσίων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑλλειμμάτων, προήνεγκεν εἰς τὴν Βουλὴν 122 μισθόδια, ἐξ ὧν ἐπεκυρήθησαν μὲν τὰ ἑνδεκα, ἀπερρίθη δὲ διὰ ψήφων 166 κατὰ 165 τὰ τελευταῖον καὶ σπουδαίον, δι' οὗ ἡκυροῦντο πράξεις καὶ συμβόλαια μὴ ἐγγεγραμμένα ἐν τοῖς δημοσίοις τοῦ κράτους βιβλίοις. Τὰ νομοσχέδια

